

HÃY YÊU ĐỜI

NGUYỄN THỊ

*Đời là cuộc hành trình về huyệt mộ
Cuối con đường nằm xuống phải tay không,
Trăm tuổi lẻ, cũng qui hàng phận số
Giữa Xuân xanh, nhắm mắt cũng tương đồng.*

*Đường trần thế, êm đềm chen cuồng nô
Lần huy hoàng trong tối ám mệnh mộng
Phúc họa, buồn vui, thanh cao, hoen ố,
Bủa nhân gian, lưu hợp nước muôn sông.*

* *

*Ai gục ngã, vai u buồn trĩu nặng,
Ai thương đau, tim nát vết dao bằm
Hãy ngược mắt: bướm chim reo vàng nắng
Im tai nghe: êm nhạc khúc thiên thần.*

*Dồn xuống đáy, nổi phủ phàng cay đắng
Quên tình đời bội bạc mỏng phù vân
Hạnh phúc nhỏ, khơi cao bùng cháy sáng
Nửa khung trời tha thiết điệu trầm ngân.*

* *

*Tô thâm sắc, nét đời trong tương đối
Căm thật sâu, mỗi hạnh phúc đơn sơ
Tia sáng nhỏ, giữa trùng trùng bóng tối
Đủ reo vui, con tim nhỏ mong chờ*

*Bên huyệt mộ, chóng chầy rời cũng tới
Sao cho đừng phút cuối mãi ăn năn
Nhắm mắt, xuôi tay, bình yên, thư thối
Cát bụi về, ta trở lại nguồn cội.*

ĐẲNG CẤP CỦA...

(Tiếp theo trang 49)

— “Công tác từ thiện là một việc làm tốt, chẳng cần phải thắc mắc gì cả”. (Cấp 1 (?) — đặt cái ‘tôi’ của mình làm trọng tâm của vấn đề. Quá lý tưởng việc thiện.)

— “Đành rằng làm việc thiện là tốt, nhưng phải biết gia đình ông X như thế nào đã. Có cần giúp không? Giúp như thế nào? Cần bàn lại. (Cấp 2 (2) - Cái ‘tôi’ vẫn là chính, nhưng ngoại cảnh được cứu xét đến)

— “Mình làm được những gì trong khả năng. Làm thế nào để mang lại sự tốt đẹp cho gia đình ông X. Nếu không thể làm được thì thôi vậy”. (Cấp 3 (?) - Cái ‘tôi’ và cái ‘không phải tôi’ như nhau trong mọi vấn đề.)

Phải chăng cái ‘tôi’ đã đóng góp không ít trong việc thử nghiệm trình độ hiểu biết của một cá nhân? Phải chăng nói cho dài dòng phức tạp, rối lại cũng chỉ có bấy nhiêu như là chìa khóa của vấn đề?

Kinh nghiệm thường cho thấy chẳng cần biết ông Y học cao đến đâu? địa vị như thế nào? giàu có bao nhiêu? nhưng hễ làm việc gì là chỉ nghĩ đến quyền lợi của mình hay gia đình trước hết, bất kể những người chung quanh. Ai lại không cho ông trình độ kém (?) Xin đừng nhầm! Ông Y có thể xấu, nhưng chưa hẳn là trình độ hiểu biết thấp. Một cá nhân ở đẳng cấp hiểu biết cao có thể hành động như những người thiếu hiểu biết. Có thể la do dục vọng hay Tham Sân Si quá mạnh lấn át sự suy nghĩ: (còn gọi là nghiệp chướng), hoặc là vì họ muốn ‘Giả đại qua ải’, hay cho rằng ‘Đời đục thì ta đục theo cho vui’, v.v... v.v... (Biến hóa khôn lường là vậy!)

(Xem tiếp trang 66)

